

Foaie de duminică

Anul VII nr. 9 (320)

4 Martie 2018

Duminica a II-a din Post

(vindecarea slăbănogului
din Capernaum)

www.parohiamartisor.ro

"În vremea aceea, intrând iarăși Iisus în Capernaum, după câteva zile s-a auzit că este în casă. Și îndată s-au adunat așa de mulți, încât nu mai era loc nici înaintea ușii, iar Dânsul le grăia cuvântul (lui Dumnezeu). Și au venit la El, aducând un slăbănog, pe care-l purtau patru oameni. Dar, neputând ei din pricina mulțimii să se apropie de El, au desfăcut acoperișul casei unde era Iisus și, prin spărtură, au coborât patul în care zăcea slăbănogul. Iar Iisus, văzând credința lor, i-a zis slăbănogului: **Fiule, iertate îți sunt păcatele tale! Și erau acolo unii dintre cărturari, care ședeau și cugetau în inimile lor: Pentru ce vorbește Acesta astfel? El hulește. Cine poate să ierte păcatele, fără numai singur Dumnezeu? Și îndată, cunoscând Iisus cu duhul Lui că așa cugetau ei în sine, a zis lor: De ce cugetați acestea în inimile voastre? Ce este mai ușor, a zice slăbănogului: Iertate îți sunt păcatele, sau a zice: Scoală-te, ia-ți patul tău și umblă? Dar ca să știți că **putere are Fiul Omului a ierta păcatele pe pământ, a zis slăbănogului: Zic ție: Scoală-te, ia-ți patul tău și mergi la casa ta. Și s-a ridicat îndată și, luându-și patul, a ieșit înaintea tuturor, încât erau toți uimiți și slăveau pe Dumnezeu, zicând: Asemenea lucruri n-am văzut niciodată.**"**

(Marcu 2, 1-12)

Ce lecție pentru noi! Și cum nimereste el drept în locul cel mai dureros al sufletului poporului nostru! Avem o mulțime de porniri bune, sincere, fierbinți, dar... "date ne-au fost porniri alese, însă nu ni s-a dat să împlinim nimic". Ele sunt duse rareori la capăt și în domeniul organizării vieții noastre exterioare și sociale, iar cu atât mai rar în domeniul educației personale și mântuirii sufletului.

Adeseori părăsim lupta la jumătate, deoarece drumul către Hristos se dovedește a fi greu și plin de piedici: o mulțime de bariere, mormane de pietre, pante abrupte, desigur de nepătruns... Unii încearcă să se lupte, dar peste tot, la orice pas, sunt greutăți și ispite. Elanul scade, de undeva apare și copleșește mintea gândul cumplit și trădător: „Mântuirea pentru noi e cu neputință... Am pierit!” Și oamenii fac cale întoarsă aproape cu nepăsare, renunțând să mai lupte în continuare.

Or, în viața duhovnicească a creștinului este nevoie mai mult decât oriunde de perseverență și de năzuința neabătută către un singur țel. **Perseverența minuțioasă, zilnică, este aici mult mai importantă decât marile eforturi izolate ale voinței sau decât actele eroice.** Aceasta este o regulă care se aplică deopotrivă în viața personală și în cea socială. **Entuziastul sclipitor, pasionat, ce se răcește repede, aduce în comunitatea creștină mai puțin folos decât ostenitorul smerit, care săvârșește lucrarea sa nebăgat de seamă, dar cu perseverență.**

Dar cum să dezvoltăm în tine perseverența dacă n-o ai?

Dacă vom cerceta felul de viață al sfinților nevoitori, vom descoperi **trei condiții principale** de care depindea continuitatea și perseverența lucrării lor duhovnicești.

În primul rând, scopul unic. Toată viața lor era pătrunsă de năzuința spre un singur scop: **Dumnezeu și mântuirea sufletului.** Unicitatea scopului este consecința **unicității centrului vieții.** Când omul este pătruns pe de-a-ntregul de iubirea de Dumnezeu, când fiecare amănunt, cât de mărunț, al vieții lui este legat de gândul la Dumnezeu, când el simte întotdeauna în jurul său prezența lui Dumnezeu, Care este pretutindeni în chip nevăzut, atunci firește că Dumnezeu este centrul tuturor năzuințelor lui și fiecare faptă a lui e determinată de dorința de a plăcea lui Dumnezeu și de teamă de a încălca poruncile Lui.

În al doilea rând, deplina lepădare de sine și incredințare a propriei vieți voii lui Dumnezeu. Lucrul acesta pare ciudat la prima vedere. Când vorbim de perseverență, de obicei avem în vedere tocmai capacitatea și puterea de a stăruii în împlinirea propriilor dorințe, pe când aici se cere lepădare de voia proprie și supunere față de Dumnezeu. *Perseverență și supunere!*

În al treilea rând, odrașla celor două condiții de mai înainte: **o răbdare uriașă.** Răbdarea sfinților nevoitori a fost întotdeauna uriașă. Însemnătatea ei pentru nevoință creștină este cu totul limpede: ca să duci o luptă neîntreruptă cu ispitele, să te îndreptezi mereu, cu încordare, pe tine însuși și să nu dai înapoi până în ultima clipă a vieții tale, să nu te lași de lucrul pe care l-ai început până când nu l-ai dus la capăt, trebuie să fii în stare să înduri bărbătește – în primul rând suferințele și lipsurile ce însoțesc întotdeauna nevoință creștină, iar în al doilea rând inevitabilele greșeli, căderi și nereușite, ce pot cu ușurință să stârnească descurajarea și să slăbească energia creștinului lipsit de experiența duhovnicească.

Sf. Vasile al Kineșmei, *Evanghelia pentru omul modern* - www.cuvantul-ortodox.ro

În lume avem aceste trebuințe ale trupului - de mâncare, de băutură, de înmulțire a neamului omenesc, ca și celelalte specii. Dar, deodată, în rugăciune sau în biserică, nu simțim noi că depășim laturile acestei lumi? Simțim că trecem dincolo, pe un alt plan. Că deodată se deschid aripile noastre, cugetarea noastră, cuvântul rugăciunii noastre. Eu simt atunci că înălțându-mă, rostind Tatăl nostru, rostind Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, rostind Împărate Ceresc, Duhul Adevărului, care pretutindenea ești și toate le plinești, simt că trec dincolo de lumea celor create, dincolo de lumea morții, dincolo de lumea mărginită a răului, a ruinii, a slăbiciunii, a certurilor, a vrajbelor și trec, prin rugăciune, în lumea fără de hotar a luminii divine, a iubirii divine, a vieții divine, a nemuririi. Măcar pentru o clipă în rugăciune eu simt cu firea mea iluminată de har după taina lui Hristos, Dumnezeu și Om, după mărturia Calcedonului, că îmi deschid aripile și măcar pentru o clipă... Cum am trăit și astăzi Sfânta Liturghie, la auzirea Evangheliei, la primirea Împărtășaniei și a oricărei rugăciuni. Ajută-ne, Doamne, așa să ne simțim adevărul nostru, după chipul Tău, Dumnezeu adevărat și Om adevărat, cu rugăciunea către Tine, către Maica Ta Născătoare de Dumnezeu și cu toți sfinții. Amin. Amin. Amin.

Părintele Constantin Galeriu - www.crestinortodox.ro

Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-mă pe mine, păcătosul !

Îndrumări pentru Postul Paștelui:

- **Spovedania** să se facă **cel puțin în ziua anterioară împărtășirii**, pentru a avea timp pentru citirea rugăciunilor dinaintea împărtășirii și a împlinirii canonului recomandat de duhovnic;
 - **Împărtășirea** să se facă **în cadrul Sf.Liturghii**, iar nu după încheierea acesteia; În timpul Postului Mare se face Sf.Liturghie : Miercurea și Vinerea (a Darurilor), Sâmbăta și Duminica (a Sf.Ioan / Sf.Vasile);
 - **În Vinerea Mare nu se împărtășește** (nu se săvârșește Sf.Liturghie și se ajunează – “Vinerea seacă”);
 - **În Sâmbăta Mare nu se mai spovedește** (vremea de pocăință s-a încheiat – au fost suficiente 7 săptămâni);
- Can. 80 al sinodului Trulan și Can. 11 al sinodului din Sardica: **Cine lipsește trei duminici consecutiv de la Liturghie, iese din comuniunea liturgică, adică nu are dreptul să se împărtășească;**
- **Dezlegarea sărindarelor** se face în sâmbăta lui Lazăr, nu în Joia Mare (când s-a instituit Sf.Împărtășanie).

„Doamne și Stăpânul vieții mele, duhul trândăviei, al grijii de multe, al iubirii de stăpânire și al grăirii în deșert nu mi-l da mie, iar duhul curăției, al gândului smerit, al răbdării și al dragostei, dăruiește-l mie, slugii Tale.

Așa Doamne, Împărate, dăruiește-mi ca să-mi văd greșalele mele și să nu osândesc pe fratele meu, că binecuvântat ești în vecii vecilor. Amin”. (Rugăciunea Sf.Efrem Sirul)

Legată de vremea Postului Mare, **Rugăciunea Sfântului Efrem Sirul** este o rugăciune scurtă, simplă, dar plină de putere.

Rugăciunea **are trei părți bine deosebite**: în prima parte, ne rugăm lui Dumnezeu: „Doamne și Stăpânul vieții mele! Duhul trândăviei, al grijii de multe, al iubirii de stăpânire și al grăirii în deșert nu mi-l da mie”.

Lupta noastră trebuie să o ducem împotriva „duhurilor răutății din văzduh” (Efeseni 6, 12). Patimile care înrobesc pe om nu sunt altceva decât semnul înfrângerii omului în lupta sa cu aceste puteri vrăjmașe. De aceea, Sfinții Părinți obișnuiesc să numească „duh” nu numai pe duhul răutății, pe diavolul, ci și lucrarea lui, zicând deopotrivă: „duhul trândăviei” etc. Acest fel de a vorbi al Părinților ne ajută să înțelegem că **o „patimă” este mai mult decât o îmbolnăvire a sufletului, este căderea în robia unei puteri vrăjmașe, care ne stăpânește** cu silnicie, ne muncește neînterupt, urmărindu-ne moartea veșnică. **În dosul fiecărei patimi se ascunde puterea vrăjmașă a diavolului.**

Față de duhurile răutății, **cele patru duhuri bune: duhul curăției, al smereniei și celelalte nu sunt îngeri, ci daruri ale Sfântului Duh** și ne rugăm lui Dumnezeu ca ele să nu rămână nelucrătoare. O simplă privire asupra celor două șiruri de „duhuri” ne ajută să înțelegem că **duhurile răutății se află în afară de noi, deci și răul este în afară; duhurile virtuților, darurile Sfântului Duh – acestea sunt în noi, izvorul binelui este înlăuntrul nostru. Spre rău ne îndeamnă niște puteri străine de noi; spre bine, avem puteri proprii, puterea dumnezeiască din noi. Deci este mai ușor a face binele decât răul.** De aici și marea răspundere pe care o are omul înaintea lui Dumnezeu și osânda grea pentru săvârșirea răului.

Luând bine seama, **cele patru patimi ne vatămă conștiința din patru părți. Trândăvia ne vatămă conștiința față de Dumnezeu**, ca una care se împotrivesc lucrării harului din noi; **grija de multe vatămă conștiința față de lucruri**, pe care le întrebuițăm spre pierzarea și nu spre mântuirea noastră; **iubirea de stăpânire**, care nesocotește pe om, **vatămă conștiința față de aproapele**, iar **grăirea în deșert vatămă conștiința față de sine**, prin irosirea marelui dar dumnezeiesc al cuvântului. Astfel, **cele patru patimi arată o stare de îmbolnăvire generală a sufletului, o strâmbare a purtării omului față de tot ceea ce-l înconjoară: față de Dumnezeu, față de aproapele, față de lucruri și față de sine.**

Omul nepăsător față de mântuire, răspândit în grija de multe, asupritor de aproapele și slobod la limbă este chip al acestei îmbolnăviri sufletești, chipul omului înrobite de păcat. **Deși mântuirea este un lucru personal al fiecăruia, totuși omul nu și-o lucrează de unul singur, ci în strânsă legătură cu Dumnezeu și restul făpturii: aproapele și lucrurile.** Mântuirea sau pierzania sa depinde de felul purtării sale față de ceilalți. Cele patru duhuri rele, strâmbând purtarea omului față de lumea din afară de el, îi taie orice putință de mântuire. Nu-i greu de înțeles, deci, pentru ce Sf.Efrem s-a oprit tocmai la aceste patru duhuri. (Prot.Petroniu Tănase, *Ușile pocăinței. Meditații duhovnicești la vremea Triodului*, Ed.Doxologia, Iași, 2012)

9 martie - Sfinții 40 de Mucenici erau soldați creștini și faceau parte din Legiunea a XII-a Fulminata din Armenia. Au trait in vremea imparatului Licinius (308-324), prigonitor al creștinilor.Numele lor sunt: Chirion, Candid, Domnos, Isichie, Iraclie, Smaragd, Evnichie, Valent, Vivian, Claudie, Prisc, Teodul, Eutihie, Ion, Xantie, Ilian, Sisinie, Aghie, Aetius, Flavie, Acachie, Ecdit, Lisimah, Alexandru, Ilie, Gorgonie, Teofil, Domitian, Gaiu, Leonte, Atanasie, Chiril, Sacherdon, Nicolae, Valerie, Filoctimon, Severian, Hudion, Meliton, Aglaie.

In Bucuresti, **particele din moastele Sfinților 40 de Mucenici din Sevastia** se afla la Manastirea Antim, la Schitul Darvari, la Biserica Icoanei, la Biserica Mihai Voda, la Biserica Dichiu de pe Strada Icoanei si la Biserica "Sf.Alexie" de pe Calea Serban Voda.

INVITAȚIE : Parohia “Sf.Haralambie Bellu” ne invită, **duminică, 11 Martie 2018, orele 17.00**, la Sf.Maslu de obște (paroh preot Gheorghe Dogaru) (Str.Împăratul Traian)

Programul săptămânii 4 martie 2018 – 11 martie 2018

Duminică	04 martie	8 - 12	- Sf.Liturghie (Vindecarea slăbănogului din Capernaum) – Pr.Ticu
Duminică	04 martie	17 - 19	- SF.MASLU de obște la parohia Mărțișor
Luni	05 martie	17 - 18	- Acatistul Sf.Arhangheli – Pr.Ticu
Martți	06 martie		- Program administrativ (zi liberă)
Miercuri	07 martie	8.30 - 10	- Liturghia Darurilor mai înainte sfințite și sfințirea mică a apei – Pr.Ticu
Joi	08 martie		
Vineri	09 martie	8 - 10	- Liturghia Darurilor mai înainte sfințite (Sf.40 de Mucenici) – Pr.Ticu
Vineri	09 martie	10 - 12	- Taina SF.MASLU
Vineri	09 martie	17 - 18	- Slujba acatistului Sf.40 de Mucenici – Pr.Ticu
Sâmbătă	10 martie	8 - 11	- Sf.Liturghie și pomenirea celor adormiți – Pr.Ticu
Sâmbătă	10 martie	17 - 18	- Vecernia duminicii a III-a din Post (a Sfintei Cruci) – Pr.Dragoș
Duminică	11 martie	8 - 12	- Sf.Liturghie (Sf.Cruce) – Pr.Dragoș
Duminică	11 martie	17 - 19	- SF.MASLU de obște la parohia Sf.Haralambie Bellu (Str.Împ.Traian)